

TELEGRAFUL ROMÂN.

apare Marțea, Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Cursurile de limba magiară din acest an.

Dela un învățător, prietin al fôiei nôstre, primim următorul articol:

Legea dela 1879, prin care se impune în scôlele nôstre poporale limba magiară ca studiu obligat, a fost combătută cu tótă bărbăția din partea arhierilor nostri în casa de sus la timpul seu. Temerile, ce avea clerul român față de noua lege, presintele ne arată, că erau fôrte întemeiate. Ordinațiunile ulteriore ale fostului ministru Csáky, au făcut ilusorie și legea acésta, încât astăzi legea o putem privi drept abrogată, ear drept lege servesc ordinațiunile ministeriale relative, voința și puterea inspectorilor de scôle, și în urmă arbitriul celor însărcinați cu predarea limbei magiare la cursurile de limbă magiară pentru învățătorii nostri. Și unde am ajuns cu aceste cursuri? Și-au ajuns ele scopul pentru care s'au înființat? Nu! Incepute la anul 1880 ele au decurs câțiva ani în mod mai calm.

Învățătorii nostri deși concentrați în centre magiare ca Clușul, Cristurul, Aradul etc. nu erau cel puțin șicanați, din partea profesorilor, ba pe ici-colo era și câte un profesor român ca propunătoriu. Învățătorii afară de 4—5 ore de propunere dispuneau după plac de timpul liber. Unele mici incidente, câteva espresioni vêtămătore, sporadice, la adresa învățătorilor le treceam cu vederea, căci ne diceam, nu e pădure fără uscături. Învățătorii nostri se prezentau, cari voiau la cursuri. Și o parte mare și-au câștigat diplomele de limba magiară la cursurile de limba magiară, cu profesori magiari, ér alta parte la esamenele de cualificațiune, la consistoriile nôstre, avându-și diploma contra signată de inspectorul regiu de scôle. Pentru acești învățători credeam, că a sosit timpul ca să nu mai fie șicanați tocmai în timpul verei — timpul de recreare — și să nu mai fie purtați pe la cursurile de limba magiară, după-ce au făcut tôte forma-

lități conform ordinațiunilor ministeriale. Dar ne-am înșelat amar. Înainte de a-și părăsi fotoliul ministerial — fostul ministru Csáky — a creșut, că e bine a mai da o lovitură învățătorilor nostri, și a produce amărăciuni în sinul confesiunilor și a nemagiarilor. El a reinviat cursurile de limba magiară în o formă neobicinuită.

Inspectorii scolari regesci au dat ordin învățătorilor nostri confesionali, fără considerațiune, că au sau nu diploma din limba magiară, ca să se prezenteze la cursurile reinviate. Avem înaintea nôstră un atare ordin inspectoral adresat unui învățătoriu bine vèrsat în limba magiară. Și ce se dice în ordin? Că: „nu e destul vèrsat în limba magiară”. Atari ordine au căpètat învățătorii din comitatul Hunedôrei. Au mai căpètat și alții din alte comitate.

Lucrul nu era curat. O mare parte dintre învățători, cu temere, s'au prezentat la curs, puțini au rămas acasă. Temerea învățătorilor nostri, după informațiunile, ce avem, era fôrte basată.

La Sângeorgiu, la Deva și airea învățătorii nostri au fost tractați aprôpe ca vitele. Câte 4—6 zile au trebuit să dórma numai pe scânduri, neavând nici saltele sub ei, ci numai vestmintele de pe ei le-au pus sub cap, ca să pôtă dormi. Diune nu li s'au dat mai multe zile de-arèndul, încât au trebuit să mai rabde și fôme, nefiind unii pregătiți de ajuns cu cele de lipsă. Unii mai bêtărâni după câteva zile au fost trimiși acasă, spunându-li-se ca să-și cêră pensionarea, fiind-că nu știu bine unguresce. În ce privește instrucțiunea, începând de dimineața dela 7 ore și până sêra au fost infundați cu diverse deprinderi din limba magiară. Pe lângă aceea li s'a mai interdis a vorbi între sine românesce, precum și a ceti. Ba ce e mai mult, au fost și spionați învățătorii nu cumva să calce pronuncile conducătorilor de curs. A petrece o așa viêtă timp de 6 săptămâni, a auđi în fie-care zi cuvinte insultătore la adresa și proprie și a nêmului têu însêmna a petrece în sclăvie, a fi lipsit total de libertate-ți.

Și în urmă a ți se mai pretinde să faci și esamen, avendu-ți deja diploma, éta culmea ilegalității. Paharul suferinței era plin. Ordinul consistoriului nostru arhidiecezan de a nu ne supune unui nou esamen a fost un act consciu, plin de demnitate, legal, pe carele nu numai noi învățătorii, dar toți românii îl vor aproba.

Éta unde au ajuns cursurile de limba magiară din acest an! Învățătorii nostri vor pomeni aceste cursuri! Ar fi destul?

Revista politică.

Cu ocaziunea zilei natale a Majestății Sale episcopul dela Oradea-mare Schlauch și episcopul Zalka au dat câte un banchet, ca în toți anii.

Toastele, ce le-au ridicat acesti prelați au dat material de discusiune în presa magiară.

Pe episcopul Schlauch foile șoviste nu-l atacă așa de vehement, pentru-că, dic ele, deși numitul episcop în toastul seu a vorbit contra căsătoriei civile, o a făcut acésta într'un mod fin și diplomatic.

Mai verde a vorbit însă episcopul Zalka care a ăis următorele:

De mai multe-ori am avut norocirea a serba acésta ăi însemnată în societatea stimaiților mei ôșpeți. Nu știu însă când am mai serbat-o între astfel de ingrigiri mari ca astăzi, nu știu când atențiunea mea a privit cu atâta neastimpër cătră înțelepciunea circumspectă a Maj. Sale, ca și astăzi, când dela cuvântul seu „da” sau „ba” atárnă după presimțirile mele turburarea sau pacificarea patriei nôstre. Nu-mi ascund părerile. Vêrsta mea înaintată și atențiunea ce-o datoresc statului meu, mă îndemnă să le spun respicat. Proiectele de lege bisericesci, cari periclitéză pacea sunt acelea, care mi fac mie grigi. Precum mie, astfel causéză ingrigiri și altor milioane de cetățeni cari se țin de biserica nôstră sau de altă confesiune. . . . Nici un an nu e de când Maj. Sa la bineventarea

mea în Güns mi a răspuns să ne încredem în Dăeu. Ne și încredem mai întâiu în Dumneđeu, cu tótă umilirea inimei nôstre și cu întrégă lumina credinței nôstre. Dar încrederea nôstră în măsură deplină și cu tot dreptul se îndrèptă și cătră regele nostru apostolic. Ne place a spera, că acela, de pe a cărui frunte strălucesce splendôrea corônei Stului Stefan, va și apêra și scuti de stricăciune plantațiunea acelu rege sfânt.

* * *

Reluarea relațiunilor diplomatice între România și Grecia este un fapt hotărît. Dl general Murgescu, șeful flotei române, a fost însărcinat cu comunicarea decisiilor luate între ministerul român de esterne și însărcinatul de afaceri al Greciei în Bucuresci. Dl general Murgescu, va sosi în apele Greciei, pe la finele acestei luni cu încrucșetorul „Elisabeta” și cu bricul „Mircea”. Se pregătesc flotei române o primire frumoasă. În momentul în care încrucșetorul „Elisabeta” va trece pe lângă insula Corfu, două vapôre grecesci vor da salve de tunuri. La o distanță de 15 chilometri, pe portul Pireu, vasele de rêsboiu, ce se vor afla în port, vor întimpina cele două vase române. Un prânđ de gală se va da în acea ăi în onôrea oficerilor români și a doua ăi dl general Murgescu se va duce la Atena, unde va fi primit de ministrul de esterne grecesc.

* * *

Tot mai mult se vorbește despre o împăcare între cehii bêtărâni și tineri ca astfel cu puteri unite să între în luptă. Diarul „Pizenske Listy” aduce aduce scirea, că minoritatea cehilor bêtărâni este ca să se abțină cu totul la procsimele alegeri, majoritatea însă a hotărît să între în pertractări cu cehii tineri. Partidul cehilor bêtărâni sê-și păstreze caracterul conservator, dar se fie în opoziție regimului. Cu tinerii cehi să facă un compromis ca cehilor bêtărâni, cari vor fi în opoziție regimului să li-se asigure mandatele de deputați. În înțelesul acesta se

FOIȚA.

Viața lui H. Schliemann.

(Urmare.)

Cu acésta ocaziune o dobândit puține rezultate, deôrece pregătirile sale se adevèriră de nesuficiente față de obstacôlele, cari creșeau săptămână de săptămână. Ca barm întru câțva se pôtă înainta cu șanțul cel mare, ce-l croiseră în partea nordică a colinei, a fost necesitat să aplice 80 de lucrători, cari nu aveau alte unelte, decât ciocane și lopiți de lemn. Pentru cărarea dărîmăturilor a fost de lipsă mai mult de 8 telege și apoi mulți alți lucrători, cari cărau cu corfele. Pe lângă aceste greutăți Schl. și soția sa de abia își aflară un cartir ca vei de el, în satul din apropiere, cu numele Cibbak, în care de abia se află o casă, care sê stea pe nivelul unui grăjd. Astfel la 24 Nov. când în urma iernei a trebuit să intrerumpă lucrul, întreg rezultatul ce îl puteau arêta a fost numai o casă din periôda elenistică, aflată în stratul superior al ruinelor. Acésta, după unele de-

ducțiuni din inscripțiunile descitate, a fost verosimil casa sfatului de odinioră (bulention) a Ilionului celui nou. Cam vre-o 10 metrii mai jos, s'au aflat diferiți muri, construiți din cărămidă dură, precum și numêroșe unelte de petră.

Din aceste esperințe a învățat Schl. multe. Drept acea în decursul ernei următore a comandat o mulțime de ciocane engleze, hârlețe și telege, și astfel în Martiu 1872 desnou s'a apucat de lucru cu tótă serioșitatea. Înainte de tôte s'a asigurat de conlucrarea unui inginer; apoi și-a angajat 3 supraveghetorii, cari conduceau trupele de câte 150—180 de lucrători, afară de acésta s'a mai ingrijat și de locuințe corespundătore, așa, că în lăuntru cetății a zidit casă de lemn, ér lângă ea magazin și bucătărie. A continuat apoi cu săpatul în direcțiunea nordsudică astfel, că în colină a strătăiat un foisor de 233 de urme în lățime. Dar convingându-se, că nici prin acésta n'a atins padimentul cel vechiu, a tras și dealungul acestuia un șanț lat. Apoi a dărîmat, fără de nici o cruțare, ori ce părete al stratului superior, care a strătăiat acésta linie, ca numai să iasă la ivelă stratul cel mai din jos, cel din urmă, care a

trebuit să fie Troia cea adevèrată. Deastădată a continuat cu săparea până târziu vara, desconsiderând ori ce căldură și abștând numai pela 14 August. Cu tôte aceste nu era îndestulit cu rezultatele dobândite. Din cauza grôznicei afunđimi, cu care trebuiau să se lupte, s'au rêstrins mai numai la terminarea șanțului celui mare. În acésta s'a descoperit numêroși păreși singuratici, dar n'au fost convins, că ôre stau acestia în ôre care legătură sau ba. Dintre diferitele obiecte descoperite cu acest prilej, bucata cea mai frumoasă este metopa unei bisericelice, a cărei relief represintă pe Helios cel sublim.

În a. 1873 apăru Schl. fôrte de timpuriu în Hissarlik, deja prin 1 Februaru. Tocmai din acésta causă trebui se suferi, în decurs de 6 săptămâni, un frig nemai-pomenit. Se vede, că astfel l-a pedepsit firea, pentru-că voise se-i accelereze cursul. În acest anotimp vânturile rēci, cari suflă din partea Hellespontosului emuléză cu cele din regiunea nordică a nôstră. Vântul de nord așa sufla printre crepăturile bordeiului de scânduri subțiri, încât deși focul din camin ardea în continuu, totuși îngheța apa în chilie. În decursul zilei mai suferia fri-

gul, cum îl suferiau, deôrece în continuu veniau și se duceau la lucru, „sara însă, observă Schl. sarcastice, n'aveam altoeva la ce ne am fi putut încălđi, decât însuflețirea nôstră pentru desgroparea Troiei celei mărețe”.

Cu tôte acestea în an. 1878 a secerat primele succese adevèrate! Păreșii cetății Troia apărură tot mai măiestos. Spre sud-vest descoperiră o pôtă mare. În mijlocita ei apropiere, pe bazele murilor cetății, s'a descoperit tesaurul cel mare și renumit. Acesta era compus din numêroșe instrumente de aur și din o mulțime de vase de argint și aramă, urne ș. c. l. Era chiar pe la amêdi, când Schl. observă primele urme ale acestui tesaur, și în decursul paușei lucrătorilor l'a și îndepărtat de acolo și ascuns. Numai soția sa i-a ajutat, cărând și ea obiectele înveluite în năframa ei cea mare. Astfel îi succese a păzi tesaurul descoperit, în tótă întregitatea sa, deși jumătate din el, conform pactului încheiat, s'ar fi cvenit guvernului turcesc. Cu acésta descoperire Schl. închisă a treia periôdă a activității sale.

(Va urma.)

va compune e listă comună a candidaților. — Cu aceste propuneri se vor prezenta doi delegați ai cehilor bătrâni în adunarea cehilor tineri, ce se va ține în Septembrie a. c.

* *

Diarul englez „Evening Standard” a publicat un articol al unui ovreu, contra Românilor din Transilvania. În acel articol se ține între altele:

Este bine pentru englesi, în zilele de față, a auți langagiul sever și obstinat, ce ministrul unguresc a pronunțat asupra autonomiei românilor. Nu e desperat, că fie cine aprobă politica d-lui Hieronymi, dar dissențienți pot admira curagiu și firmitate în ea.

Un guvern rău, care domnesce cu firmitate, este mai bun, decât unul bun, care hesiteză. D-l Hieronymi declară, că „omeni, cari agitază pentru o ruptură între Ungaria și Transilvania vor fi tratați cu totă severitatea”. Acestea sunt vorbe mari, — noi ne închipuim strigătul humanitarilor. Fie-care guvern unguresc va rezista cu totă forța sa încercării pentru autonomia românilor din Transilvania. Pe de altă parte toate dorințele lor juste vor fi acordate. Este spiritul și nu atât sensul acestei adrese, care se recomandă pe sine. Românii au suferințe pe lângă cele admise, dar timpul nu a sosit încă pentru ele.

La acest articol, a răspuns tânărul transilvănean, care locuiește în Londra, d-lu George N. Gologan, în diarul „The Standard”. Articolul d-lui Gologan este adresat, în formă de scrisoare, editorului numitele foi, și e de următorul cuprins:

Domnule! Sunt vesel de a vedea, că d-văstră atrageți atențiunea cetitorilor asupra situațiunei românilor din Transilvania, și sper, că veți avea bună voința a ne ajuta în aplanarea relor pe ori și ce parte ar fi ele.

Correspondentul d-văstră menționează spechiul d-lui Hieronymi și concludă zicând, că „Ungaria ține mâna întinsă pentru reconciliațiune, însă ea este respinsă de români.”

Domnule! în politică sunt două drumuri de a refusa acordarea drepturilor unui popor, — și anume: prin a-le ignora cu totul, sau prin a întinde o „mână de reconciliare” cu condițiuni cunoscute de-a fi inacceptabile de suferitori. Cu drept pot ține, că Ungaria de 25 de ani nu a voit să scie de noi, și acum când criza este la climacul ei, tocmai când toate spiritele sunt excitate în urma ilegalului și nedreptului proces de „înaltă trădare” dela Cluș, unde întreaga națiune a fost somată înaintea banței în persoana celor 25 de repaesenți, d-l Hieronymi vorbește înaintea constituenților săi magiari de a reforma numai legea electorală. Cine s'ar mira de insuccesul d-lui Hieronymi? Chiar el însuși s'ar mira foarte mult, dacă ar succeda. Și totuși ar face bine, dacă în adevăr ne-ar ușura suferințele.

Este cu totulul injust de-a da românilor reputațiunea de popor nepacinic: ei sunt sensibili ei iubesc pacea și doresc concilierea. Dar crede-mă domnule, că noi nu am avut încă ocaziunea de-a refusa mâna întinsă de Unguri; această mână nu ne-a fost încă oferită cu francheță și chiar dacă ne-ar fi, ne ar plăcea să fim siguri, că ea este pentru a ne face în adevăr amici. Speechurile nu sunt de nici o valoare pentru omeni, cari sufer greu de mai mult de 25 ani; ei voesc acțiuni. Să schimbe ungurii starea prezentă a lucrurilor și atunci numai îi vom crede.

D-l Hieronymi vorbește mai departe de „imposibilitatea disolvării uniunii între Ungaria și Transilvania”. Prin urmare noi suntem considerați ca parte a regatului! Pentru ce nu suntem noi atunci tratați astfel? pentru-ce avem noi lege electorală specială și lege de presă specială, nici

parte proporțională cu importanța noastră în funcțiuni oficiale și nici măcar reprezentanți la dietă? Pentru-ce legea asupra naționalităților este o literă mormă, chiar din ziua, când a fost sancționată?

Noi am protestat între limitele constituțiunei; noi am îndurat cu paciență toate acțiunile și provocațiunile la disordine; noi ne-am adresat la toate autoritățile competente. Dar in-zadar.

Fără a da nici o atențiune plângerilor noastre, ungurii au suprimat drepturile noastre, și nu este eșagerațiune a ține, că noi nu avem de loc voturi, că editorii diarelor noastre au avut toți experiența de închisori, că școlile noastre, susținute pe spesele noastre private, sunt închise sau magiarisate, că studenții nostri n'au nici chiar dreptul de a constitui societăți de lectură și debateri în colege, și acesta din cauză, că ei vorbesc românesce.

* *

Se scie, că chinezii și iaponezii sunt în rebel din cauza supremației ce fie-care din aceste două popore caută să exercite asupra Coreei.

E la modă acum de a se scrie tot ce se găsește mai original asupra obiceiurilor acestor popore.

Chinezii par'că vor să împingă ura lor contra japonezilor prea departe, dacă ne-am lua după următoarea deciziune luată de guvernul insulei Formoza: Așa guvernatorul în cestiune a oferit tuturor administranților săi, fără distincțiune de rang sau de condițiune, de a-i recompensa pentru acte de vitejie după următorul tarif: 23500 lei pentru destrucțiunea unei mari năi de rebel japoneze; 15000 lei pentru distrugerea unei mici nave, 750 lei pentru fie care cap de japonez, și 375 lei pentru un simplu soldat. Ori ce chinez gata a muri pentru țara sa primesce pe d'asupra promisiunea unui bun loc în paradis.

După cum se vede, patriotismul chinezilor e așa de dezvoltat, încât pentru a-și apăra patria se simte trebuința de a li se asigura nu numai un mai bun trai în lumea aceasta, dar și pe lumea cealaltă. Chinezii dar au trebuință de mulți bani. Diarul „Post” din Berlin este informat, că un sindicat, din care fac parte mai multe bănci din Germania, discută condițiunile împrumutului chinez, care se va face în unire cu băncile engleze. După „Curierul Bursei” din Berlin, acest împrumut va fi deocamdată de 250 milioane.

În opoziție cu chinezii, japonezii se arată mult mai civilizați și mai umani. Așa, după o corespondență a diarului englez „Times”, japonezii debarcând trupe în portul Chemulpo, unde locuiesc mulți chinezi, au respectat cartierul chinezesc și cartierul străin. Până în prezent conduita soldaților japonezi a fons perfectă. Disciplina lor este escelentă. Ei circulă împrejurul orașului, fără a provoca nici un spectacol, fără a se da la nici un act de brutalitate și atrăgând admirațiunea inimicilor lor chiar prin esactitatea, cu care se achită de datoriile lor.

Negreșit, că prezența acestor trupe a oprit cu totul comerțul prosper al portului. Nu numai că comercianții chinezi s'au depărtat, dar japonezii au acaparat toate mijlocele de transport pe uscat și pe apă.

Ori care ar fi scopul secret al acestei expedițiuni, nu este de cât o opiniune de admirațiune asupra modului cum totă această afacere a fost preparată și executată. Mica armată japoneză, care poate să numere 10.000 omeni a fost imbarcată în bună ordine, cu o iutelă remarcabilă ca și cum această operațiune ar fi fost preparată de mult timp, și trupele erau prevăzute cu tot ce e necesar pentru un an de campanie.

Luptele purtate până acuma au și valorat desteritatea armatei japoneze. După scirile mai prospete chinezii au început a purta războiul cu mai multă îngrigire și au și câștigat mai multe lupte.

Meseriașii nostri.

Una dintre cest'unile demare însemnătate pentru cei ce urmăresc fa-sele dezvoltării noastre naționale, este fără îndoială și cestiunea propăgării meseriilor în sinul poporului nostru, — meseria fiind o verigă de aur din cele mai importante, în lanțul însușirilor bune, ce trebuie se aibe un popor așezat pe base solide, un popor ce vrea se impună, atât cu bogăția materială cât și cu cea morală.

La noi la Români, s'a scris până acum puțin sau mai nimica, întru propagarea avântului industrial, parte din indiferență față de clasa de mijloc, parte și cu deosebire din cauza suferințelor prin cari noi, cei din această patrie, trecem.

Și nu e bine așa!!

Se lăsăm trebile politice pre sema celor ce sunt în stare ale conduce, ér noi, omenii prea mărginiți pentru un asemenea lucru, se ne ocupăm cu o cestiune, mai simplă, dar tot atât de folositoare poporului nostru, cu cestiunea îmbogățirii noastre, cu răspândirea meseriilor în sinul poporului nostru, unica cale prin care i se poate deschide micului țeran, un viitor mai bun decât acela, ce l'ar avea, stând în satul său și așteptându-și hrana în rënd cu încă 7—8 frați, dela un petec de pământ înglodat în datorii.

Nu i vorbă și acum ne putem mândri întru câtva cu dezvoltarea meseriilor la noi, dar cu toate acestea nu putem ține că s'a făcut totul, nu putem ține că în privința dezvoltării noastre industriale am întrecut sau barem suntem în rënd cu alte națiuni.

Desvoltarea meseriilor la noi, trebuie se o constatăm, este încă în primul stadiu, sau așa zicând în fașă. Și în urmarea aceasta, datoria fiecărui român adevărat, este ca pre deoparte să se nișuescă a propaga și mai departe îmbrățișarea în sinul poporului nostru a meseriei, ér pre de altă parte, celor ce o au îmbrățoșat deja, a le da îndrumări bune, căci și dela acesta atâră vața meseriașului nostru, pentru că a avea o sumedenie de meseriași răi, însemnă tot atât, cât ar însemna când nu i-am avea. Ba, ce ar fi și mai trist, în loc de a avea o clasă de plugari buni, am avea în cazul din urmă, o clasă de perde vară.

Dar și în privința aceasta, mulțămă Domnului putem să fim întru câtva liniștiți, dacă observăm nisuița puținilor noștri meseriași spre propășire materială cât și culturală; cu totă că și aci, am păcătui, accentuând că s'a făcut totul pentru asigurarea propășirii lor culturale.

Menirea cea mai frumoasă pre terenul dezvoltării industriale, o au, — fără îndoială, — Reuniunile de meseriași. Durere însă, deși avem și de acestea, ele sunt prea puține, — numai două, — pentru a putea lucra cu succes pre un teren mai larg, întru laudabila lor țintă, și astfel munca lor numai cu mare greu și după mult timp va putea produce un ce mulțămătoriu.

Ce e dar de făcut, pentru ca totuși, să se pōtă da un impuls viu acestei cauze sfinte?

După părerea mea noi numai atunci ne vom putea mândri, că poporul nostru posedă o clasă de mijloc puternică, când ne vom nisui la ori-ce ocaziuni și cu ori ce mijloce, a semăna în inima meseriașului ambițiunea trebuincioasă omului ce-și cunoște menirea sa pre această lume și rolul ce are să-l pōrte în sinul poporului său.

— Și această ambițiune nobilă, nu se pōte planta în inima meseriașului

român, decât atunci, când ne vom nisui a i cultiva inima, a-i nobilita simțirile ca să pōtă cugeta mai adânc asupra datorințelor sale de român și meseriaș.

Se nasce acum întrebarea, că anume pre ce cale vom putea mai cu înlesnire a lucra întru plantarea consciinței, întru cultivarea și nobilitarea simțimintelor meseriașului nostru?

Dacă vom lua în considerare nisuițele meseriașilor nostri întru propășirea lor pre terenul social, dacă vom sci apreția cătuși de puțin jertfele de timp și de bani ce le fac meseriașii nostri pentru ca totuși se dea semne de viêtă, atunci nu ne va fi greu a găsi respuns la întrebarea de mai sus.

Nu! Pentru-ca constatând cele țise, trebuie se concludem că meseriașilor nostri nu le lipsesce de loc voința spre propășire și din contră ei se luptă prin întunec, spre a străbate la lumină?

Și care e lumina?

Lumina este cultura socială, consciința rolului lor, în sinul poporului nostru.

Și dela cine se pōte astepta această lumină?

Acastă lumină, atât de mult dorită meseriașii nostri nu o pot astepta decât dela luminata inteligință, lucru pentru-care ei atâta silință își dau, la ori-ce ocaziuni, a se apropia de ea, a-i asculta povețele și a-le urma. Și acela care din iubirea nēmului său, s'ar scobori jos, în mijlocul meseriașilor cu astfel de intențiuni nobile, — cu intențiunea lățirii luminei în sinul meseriașilor nostri, acela țic, s'ar putea convinge, că nici când, nu a folosit mai mult națiunei și poporului său decât atunci.

Nu trebuie se fim cătuși de puțin mulțămăi numai cu aceea, că meseriașii nostri arangează petreceri, că sciu a se reprezenta cu asemenea ocaziuni, că prin această procură une-ori distracție inteliginței noastre! Deși, și acest fapt la aparență pare îmbucurător, el totuși nu are alt merit, decât că prin aceste petreceri să da mai des ocaziune clasei poporului de jos, a conveni cu inteligința de sus, prin mijlocirea clasei de mijloc. Atâta, pentru cel ce pōrtă la inimă dorul propășirii noastre industriale pōte să fie un simptom de bucurie, dar nici decât o satisfacție deplină.

Și satisfacție deplină, după părerea noastră, putem avea numai atunci, când vom vedea barem și numai o parte a inteliginței noastre convenind cu meseriașii nostri la o muncă mai rodnică decât cea ce pōte presta o petrecere vială, unde cugetele seriose își perd urma și plăcerilor se dă frâul.

Ni-ar plăcea adevă, când am vedea că se țin conferințe, unde ar fi invitați meseriașii; că în acele conferințe li s'ar predica cu căldură chemarea lor de meseriași, li s'ar spune cu graiu viu cum să-și conducă fiecare afacerile sale, cum să-și câștigel desteritatea în lucru, cum să-și iubescă meseria și cum, și pre ce cale se umble ca se pōtă fi folositor atât familiei sale cât și mai cu samă nēmului său.

Așa făcându-se, suntem siguri, că acele povețe vor avea o foarte mare și binefăcătoare înfrință asupra clasei noastre de mijloc, care încetul cu încetul va trece la gânduri mai seriose, va ști să se prețuescă mai mult, — și cu ambițiunea omului ce se respectă pre sine, va fi în stare se lupte mai cu bravură întru consolidarea și întru înaintarea afacerilor sale industriale.

Acastă fiind prima cale, pre care s'ar putea da un avânt mai mare cauzei meseriașului nostru, numai în a două linie am putea admite bucuria ce o simțim, când aceeași inteligință luminată convine cu meseriașii nostri și cu ocaziunea petrecerilor viale și nevinovate. Și acesta mai vêtos o cerem se o aibă în vedere aceia, ce stau

în fruntea reuniunilor de meseriași, dacă ei într'adevăr vor se servescă interesele industriei noastre naționale.

Nu avem lipsă de reuniuni de meseriași dacă ele nu pot urma alt scop decât arangiarea de petreceri! Nu! Căci în cazul acesta ele numai ne păgubesc, răspândind lucsul și pofta d'a petrece prea mult în cercul meseriașilor.

Dar din contră, avem mare lipsă de reuniuni, cari în prima linie vor lucra spre ținta luminării și nobilității meseriașilor noștri, și numai în a doua linie, ca un fel de distracție, după o muncă laborioasă și oboseală, să aranjeze petreceri.

Durere știu că strigătul meu și de astădată va răsuna în pustiu, știu că mi se va imputa reaua credință și naivitatea; cel ce însă ar crede că reua credință me conduce, poftescă a se pronunța tot pre această cale, cum cugetă că în modul acesta reuniunile noastre își vor putea v'odată împlini misiunea lor sfântă, de a fi un far luminător însinul meseriașilor noștri?

Au doră e mai bine, e mai folositor că membrii unei reuniuni de meseriași intrându-se în localul aceleia se jöce cărți, biliard, domino, și altele, decât se ia o carte în mână și să se distreze cetind ceva folositor pentru sine.

Se pune ôre pondul recerut pentru învâțirea bibliotecilor pentru răspândirea gustului de cetit între membrii? Nu! Mai mare pond să pune unele ori pentru repararea dacurilor, biliardului și bilelor.

Și acesta este destul de trist.

Nu atac pre nimenea, nu numesc pre nimenea, nu me pronunț în particular despre nici o reuniune, deși am destule probe, și acesta cu atât mai mult, că scopul meu nu este s'ămânarea certei, ci numai delă turarea unui rău care ia proporțiuni tot mai mari.

Dacă ca membru și ca membru al comitetelor astor fel de reuniuni am protestat câte odată contra multor lucruri păgubitoare acestora și membrilor lor, mi s'a răspuns:

— La ce te mai frământă, căci dör nici reuniunile nemțesci n'au altă țintă decât arangiarea de petreceri.

Răspund acum, că dacă cineva sare într'o fântână, cred că trebuie se fim atât de cumiști, ca să nu sărim și noi.

Bine ar fi, când cele țise de mine aci nu ar fi așa; în cazul acesta m'ași măguli cu acea, că am gresit dar de această măgulire nu o să am parte, deoarece sunt convins prin propria-mi experiență, că răul acesta există și încă de mult.

Mi se vor cere probe?
Le dau cu ridicata!!!

T. Simtion,
meseriaș român.

Noutăți.

Adunarea generală a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român,” aflători în Sibiu, au plecat cu trenul de ađi dimineața, la ôrele 7³/₄ la adunarea generală din Sebeșul-săsec. La 2 ôre și 1/2 d. a. vor sosi la gara Vințul de Jos, unde se va face prima primire și de unde vor pleca la Sebeș, însoțiji de un convoiu de 200 de călători.

* * *

Dela curte. Maj. Sa va pleca în 15 Sept. la Budapesta, ér în 16 Sept. n. va fi primirea delegațiunii. În 17 Sept. n. va pleca la Nagy Maros, unde vor sosi din Viena cu tren separat arch. Franc. Salvator, prințul Arnulf de Bavaria și atașatii militari. De acolo vor merge la Balassa-Gyarmat, unde va primi clerul și deputațiunile autorităților civile. În 18, 19, 20 și 21 va lua parte la manevre, care se vor face între corpul 4 și 6 de armată, de acolo se va întorce Maj. Sa la Gödöllő, unde va petrece mai mult timp.

* * *

Proiectele de legi bisericesti. Pe 25 Septembrie sunt convocate comisiunile camerei magnaților la o ședință, în care se vor desbat proiectele bisericesti despre: recepțiunea religiunii israelite, matriculele de stat, religiunea copiilor și exercițiul liber religionar.

* * *

Măsurile excepționale, ce s'au decretat și s'au și executat asupra orașului Praga și împregiurime avea să fie obiect de discutat în un consiliu de ministri austriaci, ce s'a ținut țilele trecute, — spre a se ridică acele stări excepționale. Diarul „Fremdenblatt“ anunță însă, că consiliul de ministri nu s'a ocupat cu această cetiune.

* * *

40 studenți bucovineni la Constanța. Din Cernăuți să șerie, că 40 studenți români din localitate, au fost însărcinați de colegii lor, să ia parte la congresul, ce studenții români vor ține la toamnă în orașul Constanța. Studenții români bucovineni vor merge având în frunte pe trei frați Grigorcea, cei mai aprigi susținători ai causei naționale. Studenții bucovineni vor visita expoziția cooperatorilor români, care, după cum se știe, va avé loc în cursul lunei Sept. în grădina Cișmigiu.

* * *

Hymen. D-șóra Elena Popescu și dl Dr. Petru Span prof. seminarial anunță cununia lor, care se va celebra luni în 27 August 1894 st. n. la ôrele 4 p. m. în biserică greco-orientală din Sibiu-cetate.

Dorim fericire tinerei părechil!

* * *

Sciri din Sârbia. În țilele din urmă s'au lățit din Niș sciri de tot sensationale. Acolo s'a început o mișcare cu scop de a ridica érași pe tron pe ex-regele Milan. Acest echo părea, că are résonet favorabil în intréga Rusie. Scirile mai prospete anunță însă că ex-regele Milan e cu mult mai înțelept și mai comod, decât să ia asupra sa érași o sarcină atât de grea, cum este și a regelui sârbesc.

* * *

Anarchismul în serviciul amorului.

Un proprietar din Lodève în fie-care ți primia câte o scrisóre, în care anarhiștii îl amenințau să se mute din Lodève, căci la din contră va fi espus la un atentat. Proprietarul a adus tôte epistolele la prefectură, unde făcându-se cercetare s'a găsit, că epistolele le scria chiar fata proprietarului, o fată frumósă de 19 ani. Plângend a märtu risit fetița, că ea a scris epistolele, că tatăl său se se mute din orașul Lodève în alt oraș de lângă malul Senei... și aci fata înroși nișel. Tatăl fetei a aflat numai decât motivul, ce a îndemnat pe fată-sa la această schimbare de domiciliu. În orașul acela locuia adecă idealul tinerei fetițe. Prefectul (în înțelegere cu părintele) a adus următoarea sentință: atentatorul este pedepsit cu aceea că are să rămână și mai departe în — Lodève. Negreșit pedepsă mai aspră pentru îndrăgostita fată nu se putea dicta.

* * *

Necrolog. Radu Popa diarist în Bucuresci în urma unei grele suferințe și-a dat nobilul său suflet în mâna creatoriului aseră la 11¹/₂ ôre în anul al 39-lea at vieții sale, împărțășit fiind cu ss. taine.

Înmormântarea rămășițelor pământesci s'a făcut Marți în 9 August a. c. st. v. la 2 ôre p. m. în cimiteriul bisericeii S-tei Adormiri din Satlung, ér conductul funebru a plecat din casele părintelui său preotul, Radu Popa.

Despre această durerósă pierdere încunoscimțéză pe toți amicii și cunoștuții.

Satu lung, 8 August v. 1894.

Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvântată!

Jalnica familie.

PARTEA ȘIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ

Țera noastră.

Descriere populară a Arđélului
de
Silvestru Moldovan.

(Urmare.)

Spre mэдăđi de la curmătura Tolvaioș ramurile Arđhitei, cari se estind până în vaea Oltului, să deosebesc încâtva în privința compozițiunii lor geologice, de partea ce să estinde spre mэдăňópte. Partea

acesta e compusă din trachit, precând în ramurile ge la mэдăđi pe lângă trachit să află și partii de calce (inracale). Afară de páraiele de munte, duele riulețe mai însămnate udă acest ținut, Homorodul și Varghias, cari curg spre mэдăđi și să varsă în Olt. Pe vaea riulețului Varghias și până în Olt predominéză stâncile vâröse și afară de acesta dăm și de sărării, cu deosebire în vaea Homorodului. Esistența sărei ne-o arată isvórele sărate, de cari să află pe aici în număr însămnat, dar afară de aceste dăm și de alte isvóre de ape minerale.

În partea de mэдăňópte a acestui, ținut pe hotarul comunei Lóvete, în vaea păreului Tolvaioș să află scaldă Chirui Intocmirile de scaldă de aici sunt primitive, dar scaldă e interesantă pentru apele ei și pentru împrejurimea romantică. Departe de locuințele omenesci, în mijlocul pădurilor uriașe de brađi și stejari și încunjurate de munți înalți și de stânci pleșuve, cari își ridică interesant vărurile lor góle din verdéța pădurilor, să află scaldă Chirui. Natura ni să înfățiséză aici în tóta măreția ei și liniștea e stăpână pe acest loc. Singurul șgomot îl produce părreul, lângă care să află scaldă și care curge cu zuzet prin alvia sa petrósă. Împrejurimea e atât de sélbatică și liniștea e atât de predominantă și impunătoare, încât óspeții cari cercetézá scaldă nu arare-ori au vэдut căprioare sficioșe eşind, din pădure și adăpându-se din apa cristalină a păreului.

Apa isvórelor de la Chirui este apă acid-feruginósă și e vindecătoare pentru bólele de nervi, reumă, anemie etc. Scaldă însă este slab cercetată.

Văile acestui ținut, mărginite de munți înalți și cóste stâncóse și acoperite mai cu samă cu brădet, sunt romantice și de-o sélbătăcie interesantă. Prin ele, ca de obicei unde prevaléză formațiunile de calc, să află mai multe pesteri, între cari este și vestita pesteră de la Homorod-Almaș. Ea să află în vaea riulețului Varghias, dar pe hotarul comunei Homorod-Almaș, de unde își are și numele și este cea mai mare pesteră a Arđélului. Ea este în depărtare de 2 ôre dela Homorod-Almaș și 3 ôre dela satul Varghias, în o regiune sélbatică-romantică. Gura ei să află în cósta delului Mal, la 30 m. preste alvia păreului și urcarea la ea să face pe trepte. Mărimea intrării este de 12 m. de lată și 4 m. de înaltă și este în parte ziduită. Intrând înăuntru ne aflăm în o mare sală, din care se estinde mai departe în sinul pămêntului pesteră principală, având și ramuriri laterale. Ea se alcătuesce din 52 de astfel de sale suterane sau găuri largi, boltite și provédute cu numeri de un inginer, și împreunate cu coridóre, cari în unele locuri sue, în altele cobórá și érași în altele sunt așa de jóse, încât numai în patru brânci putem strábate mai departe. Lungimea întregei peșteri este de 758 m. În ea trăiesc liliecii cu miile, în părțile mai adânci să află și stalactiți, ér în unele locuri în pămêntul vărós, găsim ôse de urs de speluncă (ursus spelaeus.)

(Va urma.)

Programa

pentru adunarea generală a XXXIII-a a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român,” ce se va ține în 26 și 27 August n. a. c. în Sebeșul-săsec.

Duminecă în 26 August:

Ședința Iă cu următoarea ordine de ți:

1. Deschiderea ședinții prin presiđu la 10 ôre a. m. în localul, ce se va designa spre acest scop.

2. Raport general despre activitatea comitetului în decursul anului 1893, dimpreună cu conclusele aceluia.

3. Alegerea unei comisiuni de trei pentru esaminarea raportului general, și a unei comisiuni de 3 pentru esaminarea rașionului pro 1893 și a proiectului de budget pro 1895.

4. Esmiterea unei comisiuni de 3 pentru încassarea tacselor dela membrii vechi și dela cei cari se vor inserie de nou.

5. Insinuarea propunerilor și a eventualelor interpelări.

6. Raportul comisiunii pentru inscrierea membrilor.

7. Cetirea eventualelor disertațiuni insinuuate la timp.

Luni în 27 August:

Ședința II-a cu următoarea ordine de ți:

1. Deschiderea ședinții la 10 ôre antemeridiane.

2. Verificarea procesului verbal din ședința I.

3. Raportul comisiunilor esmise în ședința I.

4. Alegerea secretariului al II-lea pentru restul periodului 1894—1895 și a unui membru suplent în comitet în locul fericitului Dr. Ioan Crișan.

5. Cetirea eventualelor disertațiuni.

6. Defigerea locului pentru procsima adunare generală a Asociațiunii.

7. Dispozițiuni pentru autentizarea procesului verbal din ședința II-a.

8. Încheierea ședințelor adunării generale.

Se observă, că eventualele disertațiuni au să fie prezentate presiđuului Asociațiunii în scris cu 8 țile înainte de adunarea generală.

Sibiu, din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la 5 Iunie 1894.

Ioan M. Moldovan,
președinte.

Dr. V. Bologa,
secretariu II.

Avis.

La școla civilă de fete a Asociațiunii din Sibiu, se fac înscrierile după calendarul nou, din 1—5 Septembrie an. curent

Sibiu, 24 August, 1894.

Directiunea.

La școla elementară de fete a „Reuniunii femeilor române din Sibiu” înscrierile se fac în 1, 2, 3 și 4 Septembrie a. c. st. n. dela ôrele 8—12 a. m. și 3—5 d. m. în edificiul școlei civile de fete a Asociațiunii.

Didactrul pe o lună e 2 fl. Tacsă de înscriere e 2 fl. dela care sunt scutite elevele, ai căror părinți sunt membri ai reuniunei.

Prelegerile se încep în 4 Septembrie a. c. st. n.

Sibiu, 12/24 August 1894.

Directiunea școlei.

Bibliografie.

A apărut:

„Rândunica”, nr. 14 cu următoariul sumariu:

„Tovarăși nedespărțiji sau Sântul Dumitru”, de Carol Scrob. — „Nu vэ opriti”... de T. Simtion. — „Cesuri grele”, de Ilarie Chendi. — „Dați-mi pământ!...” de Petrea dela Cluș. — „Hoțul de cărłani” (trad.) de Iuliu Popescu. — „Când” de Elena Gabor. — „Rămurele”: „Cave lyram” de... tin P. — „Descânțece le nuntă”, de N. P. R. — „Uituri (chiuituri)” de I. G. — „Feliurite” de * * *

A apărut:

„Candela” nr 6 cu următoriul cuprins: Proprietățile fundăionali ale bisericeii gr. or. în Bucovina — Zidierea, întocmirea și decorarea din lăuntru a locasului dumeđeiesc, cum o cere biserica și tradițiunea — Lipovonii din Bucovina — Predică despre bețiă — Predică la cununie — Cronică.

A apărut:

„XVIII-a Programă a gimnasiului public gr. or. român din Brad” pe anul școlastic 1893/4 publicată de Georgiu Părău, director gimnasial prov. Cuprinde: a. Un tractat din „Arimetica” de prof. Dr. Ioan Radu. b. Sciri școlastice de directorul gimnasial.

Nr. 485-894. [164] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători la școlile populare din comunele mai jos însemnate, în protopresbiteratul Cohalmului, se deschide concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

1. Draos, un post de învățător cu salariu de 300 fl., cuartir și lemne. Bani se plătesc parte prin repartitiune dela popor, parte din fondul bisericesc.

2. Bogata-Olténă, un post de învățător cu 250 fl., cuartir și lemne. Doritorii de a concura au să-și asternă cererile de concurs subsemnatului oficiu în termenul deschis.

Cohalm, la 2 August 1894.
Oficiul protopresbiterat gr. or. al Cohalmului în conțelegere cu comitetele parohiale concernente.

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

[165] 1-3

CONCURS.

La școala poporală română gr. or. din Ocna-superiără sunt a se ocupa următoarele posturi:

1. Un post de învățător devenit vacant prin pensionarea fostului inv. Dumitru Cristea, cu salariu de 300 fl. v. a. și cuartir în edificiul școlii. Se observă, că alesul învățător va avea a instrua și elevii de repetiție, cum și instruirea în cântările bisericesci și conducerea în acelea la sânta liturgie în Dumineci și sârbători.

2. Un post de învățător de nou înființat cu salariu de 300 fl. v. a. și cuartir în edificiul școlii. Se observă, că alésa învățător va avea pe lângă lucrul de mână a instrua o clasă de fetițe în obiectele de învățământ.

Salarele se solvesc în rate lunare din repartitiune.

Pentru ocuparea acestor posturi se scrie concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Concurenții au a-și asterne cererile instruite legilor în vigóre, și eventual provédute cu documente despre serviciile lor de până acum pe terenul instruciunii în termenul deschis la oficiul protopresbiterat al Sibiiului.

Ocna, 31 Iuliu 1894.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul protopresbiterat.

Nr. 762.

Cu scirea și invoirea subscribului.
Sibiiu, 4 August 1894.

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 407/894 [166] 1-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci vacante dela școlile confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Bistriței se scrie concurs cu termenul 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“

1. Borgo-Bistrița, un post de învățătorésă cu salariu anual de 300 fl. din fondul scolar; apoi 3 orgii lemne de foc și grădină de legumărie.

2. Borgo-Prund, un post de învățătoriu și un post de învățătorésă cu salariu anual de câte 300 fl. din fondul scolar și folosința grădinei școlare.

3. Caila, un post de învățătoriu cu salariu anual de 300 fl. dela popor și anume: 200 fl. repartitiune în bani, érá 100 fl. în naturale (bucate);

4. Galați, un post de învățătoriu cu salariu anual de 300 fl. dela popor, apoi cuartir, grădină de legume și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa aceste posturi vor căpăta informațiuni mai de

aprópe dela subsemnatul oficiu protopresbiterat, unde sunt a se adresa și suplicele instruite conform legilor d-n vigóre până la termenul sus indicat

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Bistriței.

Borgo-Bistrița în 26 Iuliu, 1894.

În conțelegere cu comitetele parohiale concernente.

Simion Monda,
protopop.

Nr. 414/893 [167] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor de învățători dela școlile confesionale române gr. or. din mai jos însemnatele comune în protopresbiteratul Avrighului se scrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.“

1. Arpașul superior, postul de învățătoriu cu salariul anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemnele necesari pentru foc;

2. Feldióra, postul de învățătoriu cu salariul anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemnele necesari pentru foc;

3. Porcesci, al doilea post de învățătoriu cu salariul anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemnele necesari pentru foc;

4. Porumbacul superior apusen, postul de învățătoriu cu salariul anual de 300 fl. v. a. și adecă 150 fl. din alodiul comunal, érá 150 fl. din repartitiune dela popor, cuartir și lemnele necesari pentru foc;

5. Porumbacul superior răsăritén, postul de învățătoriu cu salariul anual de 300 fl. v. a. și adecă 150 fl. din alodiul comunal érá 150 fl. din repartitiune dela popor, cuartir și lemnele necesari pentru foc precum și folosința grădinei școlare;

6. Sebeșul superior, postul de învățătoriu cu salariul anual de 300 fl. cuartir și lemnele necesari pentru foc.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi să-și substernă cererile concursuale instruite conform legilor în vigóre la subsemnatul oficiu protopresbiterat în Avrig, (posta Avrig Felek, Szebenvármegye) până la termenul susindicat.

Dela concurenții la posturile de sub Nr. 3, 5 și 6 se mai cere să fie apți a instrua și conduce cântările liturgice cu pruncii de școlă în biserică în Dumineci și sârbători și sunt poftiți a se presenta înainte de alegere în vre-o Duminecă sau sârbătoare la fața locului spre a face cunoscința cu poporul și împrejurările locale.

Avrig, 3 August, 1894.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Avrighului în conțelegere cu comitetele parohiale concernente.

Ioan Cădea,
protopresbiter.

[168] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la școlile confesionale greco-orientale române din jos semnatele comune în protopresbiteratul Cetății de pétră prin această se scrie concurs cu termenul de 25 de zile dela prima publicare.

1. Berinția cu comuna Cărpinișiu, învățător stabil în Berinția, salariu anual 300 fl. din repartitiune dela popor, cuartir coréspunđătoriu și lemne de încălđit.

2. Cărbunariu cu salariu anual 300 fl. și anume: 200 dela popor, 40 fl. din lada bisericeii; și folosința unui pământ care aduce venit de 60 fl. la an, cuartir și lemne de încălđit.

3. Făuresci cu filia Plopișiu și în Leschia un învățător ambulant cu

salariu anual 300 fl. cuartir coréspunđător în Leschia și lemne de încălđit.

4. Fênațe și în comuna Cio-cotișiu un învățător ambulant cu salariu anual 300 fl. cuartir coréspunđător în edificiul școlii din Fênațe și lemne de încălđit.

5. S.-Copalnic și în comuna Curtaiușiu un învățătoriu ambulant cu salariu anual 300 fl. dela popor și din banii bisericeilor, cuartir în edificiul școlii din S.-Copalnic și lemne de încălđit.

6. Valenicu salariu anual 300 fl. cuartir și lemne de încălđit.

Informațiuni mai detaiate se pot primi dela oficiul protopresb. subscris.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste posturi învățătoresci au a-și asterne cererile lor concursuale instruite conform legilor din vigóre până la termenul sus indicat la subscribul oficiu protopresbiterat p. u. K. Monostor.

Fênațe, la 3 August, 1894.

În conțelegere cu comitetele parohiale.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Cetății de pétră.

Teodor Șovrea,
paroch.

Nr. 687/894 protopr. [169] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de învățătoriu la clasa II-a elementară gr. or. din Cernatul Săcelelor se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: Salariu anual de 300 fl. v. a. în numerariu; 25 floreni v. a. ca relut de cuartir și folosința pe jumătate a grădinei școlare.

Învățătoriu ales este datoriu a conduce Dumineca și sârbătorea copii și copilele la biserică, a-i instrua și cânta cu ei cântările liturgice divine.

Este datoriu a ținea Dumineca și sârbătorea prelegeri la școala de repetițiune.

Este datoriu a se supune hotărârilor comitetului și sinodului parochial aduse din timp în timp, între marginile legei, pentru înflorirea școlii și a bisericeii.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și înainta cererile instruite conform normelor în vigóre, oficiului protopresbiterat al Brașovului până la termenul sus indicat și a se presenta în o Duminecă sau sârbătoare în biserică spre a-și arăta desteritatea în cântări și tipic.

Conoscătorii de musica vocală vor fi preferiți.

Cernat, în 4 August 1894.

G. Urdea,
paroch și președ. al com. parochial.

Vidi.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Nr. 461/1894. [158] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoresci vacante din comunele bisericesci mai jos însemnate în protopresbiteratul Cohalmului, se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare și anume:

1. Ungra, salariu anual de 300 fl. și anume: din fondul scolar 118 fl. 80 cr., dela popor 81 fl. 20 cr., venitul cantoral 30 fl., lemne în valóre de 20 fl., dreptul la venitele comunale 20 fl., venitul anual din o grădină școlară 30 fl., cuartir și lemne.

2. Mateiaș, salariu anual de 300 fl. și anume: 100 fl. din alodiu,

61 fl. din didactru, 139 fl. repartitiune pe popor, cuartir și lemne.

3. Ticușul-român, salariu anual de 300 fl. prin repartitiune dela popor, cuartir și lemne.

Concurenții la stațiunea învățătorescă din comuna Ungra, să se prezenteze înainte de alegere în biserică spre a-i arăta desteritatea în cântări și tipic.

Petițiunile concursuale în regulă instruite să se asternă la subsemnatul oficiu protopresbiterat în termenul deschis.

Cohalm, 12 Iuliu 1894.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Cohalmului, în conțelegere cu respectivele comitete parohiale

Nicolau D. Mircea,
protopresbiter.

Nr. 329-894. [162] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la școlile gr. or. române din comulele mai jos însemnate, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

1. Bacea, cu filia Cues, cu salariu anual de 300 fl. repartitiati în popor, cuartir în edificiul școlii și grădina de legumi.

2. Brașeu, cu salariu de 285 fl. și adecă în bani repartitiati în popor 170; în lemne 106 cară a 1 fl = 106 fl. laolaltă 285 fl.

3. Cămpuri C. Surduc, cu salariu de 300 fl. din care au a se procura și lemnele de încălđit, cuartir în edificiul școlii și grădina de legumi.

4. Cărmăzănesci cu filia Dănulesci, cu salariu de 300 fl. și anume: a) în bani din repartitiune 236 fl. b) din camêta împrumutului de stat 46 fl. cuartir și grădină.

5. Gialacuta cu filia Căbesci salariu anual 300 fl. și adecă: a) în bani repartitiati în popor 100 fl. b, în bucate 100 măsuri cucuruz 140 fl. c) venitele cantoral 30 fl. d) lemne de foc 3 stângeni 30 fl. cuartir în edificiul școlii și grădină de legumi.

6. Godinesci cu filia Petresci, salariu 300 fl. a) în bani din repartitiune 200 fl. folosirea unei grădini de 3 jugere aratură și fênațiu 50 fl. b) lemne 6 stângeni în preț de 50 fl. și cuartir în edificiul școlii.

7. Têrnava, cu salariu anual de 300 fl. și anume: a) în bani din repartitiune 100 fl. b) în bucate 100 măsuri cucuruz 140 fl. c) venitele cantoral 30 fl. d) lemne de foc 3 stângeni 30 fl. cuartir în edificiul școlii și grădină pentru legumi.

Dela reflectanții la aceste posturi se recere să se prezenteze până la alegere în vre-o Duminecă ori sârbătoare la biserică din comuna la care a concurat, spre a-și arăta desteritatea în cântările bisericesci și pentru luarea de informațiuni mai detaiate despre starea acestor școlé și modul de plătire al salariilor etc.

Învățătoriu ales la vre-una din aceste școlé e datoriu să țină și prelegerile în școala de repetiție împreună cu instruirea în cântările bisericesci; va fi obligat a cânta Dumineca și sârbătorea în strană, având a conduce și cu scolarii cântările liturgice în biserică.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi au să-și asternă suplicele lor concursuale instruite conform normelor din vigóre la subsemnatul oficiu protopresbiterat până la termenul sus indicat.

Ilia, la 25 Iuliu 1894.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Iliei, în conțelegere cu comitetele parohiale respective.

Avram P. Pecurariu,
protopresbiter.